

بدافزارها (قسمت دوم)

کرم یا قوت کبود

● علیرضا قاضی سعیدی
کارشناس ارشد فناوری اطلاعات و ارتباطات

می‌شوند. از معروف‌ترین کرم‌های دنیا می‌توان به کرم (Slammer) «Sapphire») که با نام «یاقوت کبود» معروف شد، اشاره کرد. این کرم از سرعتی فوق‌العاده برخوردار بود، به گونه‌ای که در هر 8/5 ثانیه دو برابر می‌شد. از جمله اهداف مورد حمله این کرم مؤسسات مالی و سیستم‌های ATM بودند.

در ادامهٔ مبحث بدافزارها، در این شماره به بررسی دو دستهٔ دیگر از خانوادهٔ بدافزارها یعنی «کرم»‌ها و «تروجان»²‌ها می‌پردازیم.

➤ **کلید واژه:** کرم‌ها، تروجان‌ها، رابرت موریس

➤ تروجان‌ها

تروجان‌ها یا اسب‌های تروا، برنامه‌های مخرب کوچکی هستند که به صورت «پنهانی»⁵ در سیستم قربانی اجرا می‌شوند و سیستم قربانی را تحت تأثیر قرار می‌دهند. نام‌گذاری این دسته از بدافزارها به داستانی از یونان باستان اشاره دارد که در آن، شهری از طریق اسبی چوبی که سربازان دشمن در آن پنهان شده بودند، اشغال شد. در حالی که ساکنین شهر ابتدا بر این باور بودند که اسب چوبی هدیه‌ای به نشانهٔ پایان جنگ است.

نکتهٔ مهمی که در مورد تروجان‌ها اهمیت دارد این است که «هکر» می‌تواند به مدد تروجان موجود در رایانهٔ قربانی، به دزدی «پسورد»‌های ذخیره شده روی سیستم او، خواندن اطلاعات و مستندات فایل‌ها، پاک کردن اطلاعات و حتی نمایش تصویر و پنجره‌های دلخواه خود بپردازد.

برای توضیح عملکرد تروجان‌ها لازم است دو مفهوم زیر را توضیح دهیم.

1. **کانال آشکار**⁶: که یک مسیر ارتباطی قانونی در یک سیستم رایانه‌ای یا شبکه برای انتقال داده به حساب می‌آید.
2. **کانال پنهان**⁷: مسیری برای انتقال داده در سیستم رایانه‌ای و یا شبکه به گونه‌ای که سیاست‌های امنیتی زیر پا گذاشته می‌شوند.

➤ کرم‌ها

به عنوان پیشینه‌ای در مورد کرم‌ها، بد نیست اولین خالق کرم اینترنتی دنیا، یا به عبارت بهتر، پدر کرم‌های اینترنتی را معرفی کنیم. رابرت موریس³ متولد سال 1965 از اعضای دانشگاه MIT ایالات متحده، در سال 1988 اولین کرم را بدون اطلاع دقیق از عواقب و اثرات آن روانهٔ شبکهٔ اینترنت کرد. در واقع هدف اصلی موریس ایجاد برنامه‌ای پویا و مقاوم به روشن و خاموش شدن سیستم و فرمت شدن دیسک سخت بود تا بتواند از طریق آن، ابعاد اینترنت را اندازه‌گیری کند. او با این کار تعداد زیادی از رایانه‌های متصل به شبکه را که تعداد آنها در مقایسه با زمان فعلی بسیار کمتر بود، آلوده کرد و به همین دلیل، 10 هزار دلار جریمه شد.

اما چرا برای این بدافزار نام کرم را انتخاب کرده‌اند؟ چون نمونه‌های نخستین آن، مانند کرم با سرعت کمی در سیستم حرکت می‌کردند؛ اگر چه امروزه سرعت عملکرد آنها از ویروس‌ها هم بالاتر رفته است. کرم‌ها برای ورود به سیستم نیازمند هیچ‌گونه میزبانی نیستند و بدون این که کاربر کاری در جهت ورود کرم انجام دهد، تنها از طریق آسیب‌پذیریهای سیستم⁴ وارد سیستم

در هسته سیستم عامل است و اثرات مخربی به همراه دارد. چرا که می‌تواند تغییراتی را حتی در سیستم عامل شما ایجاد کند. تروجان‌ها هم‌چنین می‌توانند در نقش «جاسوس افزار»²¹ یا ردیاب «صفحه کلید»²² عمل کنند. واژه دیگری که در مورد تروجان‌ها ممکن است با آن مواجه شوید، «Wrapper» است که در واقع نوعی نرم‌افزار برای اتصال تروجان به یک فایل دیگر، مثلاً فایلی از نوع «مالتی‌مدیا»²³ است. در شماره‌های بعدی روشهای مقابله با بدافزارها و پیشگیری از ورود آنها به سیستم شما به تفصیل بررسی خواهند شد.

پی‌نوشت

1. worm
2. Trojan
3. Robert Morris
4. Vulnerability
5. hidden
6. Overt channel
7. Covert channel
8. Remote Access Trojan
9. Data-Sending Trojan
10. Destructive Trojan
11. Proxy Trojan
12. FTP Trojan
13. Security Software Disabler
14. Instant Messenger Applications
15. Attachments
16. Physical Access
17. Browser and email software
18. File Sharing
19. Fake Programs
20. Untrusted sites and some Freeware softwares
21. Spyware
22. Key Logger
23. Multi Media

در واقع تروجان ساده‌ترین نوع کانال پنهان است. تروجان‌ها را می‌توان به طور کلی به اقسام زیر تقسیم‌بندی کرد:

- تروجان‌های دسترسی از راه دور⁸؛
 - تروجان‌های ارسال کننده اطلاعات⁹؛
 - تروجان‌های مخرب¹⁰؛
 - تروجان‌های پروکسی¹¹؛
 - تروجان‌های پروتکل انتقال فایل¹²؛
 - تروجان‌های از کار اندازنده نرم‌افزارهای امنیتی¹³؛
- تروجان‌های از راه‌های زیر وارد سیستم شما می‌شوند:
1. نرم‌افزارهای پیام‌رسان فوری¹⁴؛
 2. ضمائم¹⁵؛
 3. دسترسی فیزیکی مهاجم به سیستم¹⁶؛
 4. مشکلات موجود در نرم‌افزارهای ایمیل یا مرورگر¹⁷؛
 5. «اشتراک‌گذاری فایل»¹⁸ که برای مثال می‌توان به «torrent» اشاره کرد که منبع ورود تروجان‌های بسیاری بوده است؛
 6. «برنامه‌های جعلی و ساختگی»¹⁹ که از آن جمله می‌توان به بسته‌های نرم‌افزاری امنیتی جعلی و آنتی‌ویروس‌های جعلی اشاره کرد که گاه برای از کار انداختن آنها و یا اثباتشان به مشکل برمی‌خوریم؛
 7. سایت‌های غیرقابل اعتماد و برخی نرم‌افزارهای رایگان²⁰؛
 8. دانلود کردن فایل‌ها، بازبها و محافظ صفحه نمایش از سایت‌های اینترنتی.
- در برخی از نرم‌افزارهای امنیتی با واژه‌ای به نام «Rootkit» مواجه می‌شویم که در واقع نوعی تروجان با قابلیت فرارگیری

